

rede hr. Jørgen Poulsen for, at vi blev snydt, så vandet drev, så er mit spørgsmål det enkle: Hvem snød?

Kl. 11:38

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 11:38

Jørgen Poulsen (NY):

Lad mig svare fru Margrethe Vestager: Det er jo ikke sådan, at Ny Alliance er forlovet med hverken den ene eller den anden side. Vi er efter vores egne begreber sat i verden for at gøre en forskel, og der, hvor vi gerne vil gøre en forskel, er for de her mennesker på asylcentre, som har været her år efter år, og som bliver nedbrudt af den passive tilværelse, de har. Det er dem, vi har i fokus, det er ofrene, vi har i fokus. Og så vil vi gerne have fremmet det så godt, vi kan. Vi så en enestående chance for at fremme det ved at tale med regeringspartierne, med statsministeren. Det var forholdet. Så blev forholdet et andet, og derfor står vi her igen i dag.

Kl. 11:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Margrethe Vestager for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 11:39

Margrethe Vestager (RV):

Jeg forstod det faktisk ikke helt. Der er jo stor respekt for Ny Alliances mål og stor respekt for den menneskelige indlevelse, som hr. Jørgen Poulsen står for. Men når det er interessant at diskutere det, er det jo, fordi det er vigtigt at vide, om man kan have tillid til forhandlingsparterne, for det, der er reglen på Christiansborg, som det er i en købmandsbutik, som det er i en familie, er, at en aftale er en aftale. Hvis vi ud over vores partipolitiske interesser netop af det fælles hensyn til nogle mennesker, som vi har et ansvar for, skal kunne finde en fremadrettet vej, så er det vigtigt at vide, om man kan have tillid til forhandlingsparter.

Så efter den diskussion, der har været her i dag, må jeg sige, at hr. Jørgen Poulsen har givet det klare indtryk, at det er meget vanskeligt at have tillid til regeringen.

Kl. 11:40

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 11:40

Jørgen Poulsen (NY):

Jeg vil sige til fru Margrethe Vestager: Det er jo rigtigt, at jeg vedgår, at det gjaldt nogle erfaringer, som man jo bærer med sig, men når man vil

kigge fremad, så skal man jo ikke altid kun tage de tabte slag, man må jo også forsøge at vinde nye mål og forsøge at komme videre. Jeg står ikke her og giver en tillids- eller mistillidsrklæring til hverken oppositionen eller regeringen eller statsministeren. Jeg siger: Det her var nogle erfaringer, der gjorde ondt. Vi vil kæmpe med de midler, som måtte findes, ved hjælp af de gode partier, der måtte støtter os, og vi er ikke dogmatiske, med hensyn til hvem det måtte være.

Kl. 11:42

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den sidste, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Peter Skaarup.

Kl. 11:42

Peter Skaarup (DF):

Jeg ved ikke, om der er så meget grund til at hæfte sig ved, om der var møder eller forhandlinger og alt det, som der har været nogle spørgsmål om. Men det, jeg synes, hr. Jørgen Poulsen egentlig skulle hæfte sig ved, er, hvordan situationen er, hvad det er for nogle løsninger, der er skabt.

Så jeg vil godt spørge hr. Jørgen Poulsen, om han ikke kan bekræfte, at det er positivt, at der siden 2003, hvor der var 2.751 afviste asylansøgere i Danmark, der ikke kunne sendes tilbage, er sket det, at der nu i slutningen af 2007 kun er 745. Altså, man har barberet det antal ned ved den fornuftige politik, der er ført, til et langt mindre tal og dermed hjulpet mange mennesker i retning af et ordentligt liv, som de ikke skal leve i den situation, som hr. Jørgen Poulsen kritiserer.

Vil hr. Jørgen Poulsen ikke også bekræfte, at der hvert eneste år inden for de seneste år er skabt forbedringer for de afviste asylansøgere, børnefamilierne? Der er skabt forbedrede forhold, så det ser vel egentlig ikke så sort ud, som det nogle gange males op.

Kl. 11:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 11:43

Jørgen Poulsen (NY):

Det kan jo ikke tilbagevises, at forholdene for de mennesker, der opholder sig i asylcentre, er langt bedre i dag, end de var for 5 år siden eller 10 år siden; det er jo en kendsgerning.

Men jeg vil sige til hr. Peter Skaarup, at vi jo her ikke taler om fodboldstøvler til drengene eller gardiner på værelserne. Vi taler om mennesker, som lever dag efter dag i en usikkerhed; vi